

WSPOMNIENIE POŚMIERTNE

JERZY LEOWSKI

(1928–2006)

Jerzy Leowski urodził się 10.04.1928 r. w Pabianicach. Po ukończeniu szkoły średniej podjął w roku 1949 studia na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Warszawskiego i ukończył je w czerwcu 1954 r. już w Akademii Medycznej.

Był asystentem, a następnie adiunktem w Zakładzie Higieny, kierowanym przez prof. Marcina Kacprzaka, wybitnego znawcę powiązań między zdrowiem a społeczno-ekonomicznym statusem osób i całych populacji. W latach 1959–1960 studiował w Londyńskiej Szkole Higieny i Medycyny Tropikalnej u prof. F. Schillinga. Jednocześnie pełnił obowiązki lekarza przemysłowego w Browarze Warszawskim. Tam zebrał materiały do pracy doktorskiej obronionej w roku 1964, której tematem były metody oceny stanu zdrowia populacji pracowniczey – ze szczególnym uwzględnieniem badań okresowych. Chyba pierwszy w Polsce propagował badania przesiewowe i w końcu lat 60. przetłumaczył znakomitą angielską monografię z tego tematu. Z prof. Januszem Indulskim napisał pierwszy w Polsce podręcznik medycyny społecznej, ale nie zapomniał też o swojej drugiej specjalności. W 1968 r. ukazała się jego „Higiena pracy”, a w 1970 r. „Typowe zagrożenia zawodowe. Metody ich oceny i zwalczania” (dwa wydania w ciągu 3 lat).

W roku 1968 r. Jerzy Leowski został powołany na stanowisko dyrektora Instytutu Gruźlicy. Stworzył tam zespół, który opracował model epidemiologiczny gruźlicy, zweryfikowany pozytywnie w ciągu następnych 30 lat. W 1975 r. uzyskał na tej podstawie habilitację. Nie zapomniał jednak o medycynie pracy. W latach 1974–1976 wraz z zespołem badał dynamikę zmian w stanie zdrowia pracowników, wykorzystując w tym celu oryginalny model matematyczny analizy absencji chorobowej.

W latach 1978–1988 pracował w Światowej Organizacji Zdrowia najpierw w Manili potem przez 8 lat w Genewie, gdzie kierował programem zwalczania gruźlicy. Po powrocie do Polski szefował Zakładowi Epidemiologii Instytutu Gruźlicy i Chorób Płuc, a następnie Szkole Zdrowia Publicznego w Centrum Medycznym Kształcenia Podyplomowego. Był również członkiem Rady Naukowej przy Ministrze Zdrowia.

Powtórzmy słowa, które wypowiedziano nad jego grobem: „Prof. Jerzy Leowski był człowiekiem wielkiej wiedzy i mądrości, skromnym, dobrym, życzliwym i wrażliwym na potrzeby innych ludzi”. Takim pozostanie w naszej pamięci.

W imieniu przyjaciół i współpracowników

Piotr Krasucki